

ארחה לאתריה. ר' יהודה אמר, מי שנה כド הו ישראלי במצרים, בכתב, (שמות ה) שלח את עמי, (שמות ט) כי אם מאן אתה לשלח את עמי, (שמות ד) בני בכורי ישראל, ובזהו זמנא לא הו גזירין, ולא אתקשרו ביה בדקה יאות. והכא דהו גזירין, ועבדו פסחא, ואתקשרו ביה, קרי לון את העם.

אלא בגין ההוא ערב רב, לא תדקו בהי, ואתערבו בתדייה, קרי לון את העם סתם. כמה דעת אמר, (שמות ט) ויגוף יי' את העם על אשר עשו את העגל. ויקהל העם על אהרן. וירא העם כי בשש משה. וכן פלהו.

ר' יצחק ור' יהודה הו אזי מאושא ללוד, והוה עמהון יוסי טיעא, בקטירה דגמל עטופירא בכתפייהו. עד ההו אזי, אשכח ההוא יוסי טיעא אנתו חדא דשאר עמין, דקтир בירוקי חקלא, אשתחמיט מביהו ואתקיף בה, ואתא עלה. תווהו ר' יצחק ור' יהודה, אמרו ניתוב מארחא דא, האה קנדשא בריך הוא בעא לאחנאה לון, דלא נתחבר בתדייה. תען מארחא, בדקוי בתרייה, ואשכח דביריה דבת אל נכר היה, ואביה פסיל זרעא היה. אמרו, בריך רחמנא דשוויב לון.

פתח ר' יצחק ואמר (תהלים לו) אל תתחר במרעים. מאן

איןנו מרים, שלא כתיב חטאיהם, או רשעים. אלא מרים, לא באישין לגרמייהו, ולגבי דמתהברן בהדייהו. ר' יהודה אמר, מרים: ארץיך גרמא מרים שלא תהוו רעים ותחים פחדא, שלא יבאישו לך עובדי, ותתפס בחטאוי.

תא חזי, אֵי לֹא הָוֹ אִינְפּוֹן עַרְבָּב רַב דָּאַתְּחֶבְרוֹ בְּהַזְּנָן
ישָׂרָאֵל, לֹא אַתְּעַבֵּיד הַהְוָא עַזְבָּדָא, וְלֹא מִיתְוֹ
מִיְשָׂרָאֵל, כֵּל אִינְפּוֹן דְמִיתְוֹ, וְלֹא גְּרִים לוֹן לִיְשָׂרָאֵל כֵּל
מה דְגָרִים. וְתָא חזי, הַהְוָא עַזְבָּדָא, וְהַהְוָא חֻבָּה מִמְשָׁ,
גְּרִים גִּלוּתָהָן דִּישָׂרָאֵל.

דַתְגִּיבָּן, בַעַ קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, דִי שְׂתַבְּהוּן יִשְׂרָאֵל
בְּהַהוּא שְׁעַתָּא כְמַלְאָכִי עַלְאי, וְלַמְעַבֵּד לוֹן
חִירֵין מְפֻלָּא, חִירֵין מְמוֹתָא, וְלַמְהֹוִי חִירֵין מְן שְׁעַבּוֹדָא
דְשָׁאָר עַמִּין, כַמָּה דָאָת אָמֵר, (שְׁמוֹת ל) חֲרוֹתָא עַל הַלּוּחוֹת,
אַל תָקְרִי חֲרוֹת, אַל אַחֲרוֹת.

כִּיּוֹן דָּאת עֲבֵיד הַהוּא עַוְבָּדָא, גְּרִימָיו פָּלָא. גְּרִימָיו מָוֹתָא,
גְּרִימָיו שְׁעַבּוֹד מֶלֶכְוֹן, גְּרִימָיו דָּאת בָּרוֹ אִינְנוֹ לְוַחֵי
קְדָמָאִי, גְּרִימָיו דָמִיתָו מִיְשָׂרָאֵל, בָמָה אַלְפֵין מְנִיָּהוּ. וְכֹל
דָא, בְּגַיִן אֲתָחְבָּרוֹתָא דָאִינְנוֹ עַרְבָּרְבָּ, דָאֲתָחְבָּרוֹ בָהָו.
אוֹף הַכָּא, בְּגִינִיָּהוֹן, לֹא אֲתָקְרִוָּן בְּגַיִן יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַמִּי, אַלְאָ הָעָם סְתִּים. וְאֵי תִּימָא

וְחַמּוֹשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּדְהוּ סַלְקִין מִמְּצִירִים, וְלֹא אֲתָחֶבְרוּ בְּהַדִּיהָו אִינְפּוֹן עַרְבָּ רַב, קָרְרִי לֹזֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן דְּאֲתָחֶבְרוּ בְּהַדִּיהָו, דְּכַתִּיב וְגַם עַרְבָּ רַב עַלְהָ אַתָּם, קָרְרִי לֹזֶן הַעַם.

רַבִּי יוֹסֵי אַקְשֵׁי וְאָמֵר, בְּתִיב כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרִים הַיּוֹם לֹא תּוֹסִיףוּ לְרָאוֹתֶם עוֹד עַד עַזְלָם. אֵי הַכִּי, כָּל יוֹמָא הָיוּ חַמְאָן לְהַהְוָא עַרְבָּ רַב. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, עַרְבָּ רַב בְּתִיב, וְלֹא מִצְרִים, הַהָא פֶּמַה שָׁאָר עַמְּיָן הָיוּ דִּיְידִי בְּמִצְרִים. וְלֹא עוֹד אַלְאָ דְּכַלְהָו אַתְגָּזָרִי, וְכִיּוֹן דְּאַתְגָּזָרִי, לֹא אַקְרָיוּ מִצְרָאִי.

וְעַל פּוֹמָא דְּמִשְׁהָ קִבְּילָו לֹזֶן. וְתִיְנָבוּ מָה (ד"ג מ"ז נ"א) דָא מֵר הַכְּתוּב, (שְׁמוֹת ל') לְךָ רִד כִּי שְׁחַת עַמְּדָסְרוּ מַהְרָ מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צְוִיתֶם. צְוִיתֶם בְּתִיב. וְחַמּוֹשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִארְץ מִצְרִים, חַד מִחְמָשָׁה הָיוּ. וּרְ' יוֹסֵי אָוָמֵר חַמּוֹשָׁה מִיְּשָׂרָאֵל, וְחַד מִבְּיִיחָגָה. רַבִּי יְהוּדָה אָוָמֵר, וְחַמּוֹשִׁים: אַחַד מִחְמָשִׁים.

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּגִין (בראשית נ"א ע"ב) לְהַהְוָא יוּבְלָא סַלִיק לֹזֶן מִמְּצִירִים, בְּגִין כֵּה וְחַמּוֹשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִארְץ מִצְרִים. וְאֵי לָאו, לֹא סַלִיקוּ, וְעַל דָא אֲתָעַפְבָו חַמּוֹשִׁין יוּמִין לְקַבְלָא אָוּרִיתָא. וּמְהַהְוָא אֲתָר נְפַקְתָּא אָוּרִיתָא, וְאֲתִיהִיבָת, וְעַל דָא וְחַמּוֹשִׁים חָסָר. דְּבָגִין דָא עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִארְץ מִצְרִים.

(שמות יג) וַיָּקֹחַ מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף וְגַוּ'. אֲמָאי סְלִיק גְּרָמוֹי. אֶלָּא, בְּגַין דְּהֹוה רִישָׁא לְבַחְתָּא לְגַלוֹתָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאֵיהוּ סִימְנָא דְּגָאוֹלָה הָתוֹה לֵיהּ וְאוֹמֵן לְהֹו לִיְשָׂרָאֵל עַל דָּא, הָדָא הוּא דְכִתְיבָּ פִּי הַשְׁבָעָה הַשְׁבִיעָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָא אַתָּמָר.

זֶפְאָה חֹלְקָא דְּמֹשֶׁה, דִּיְשָׂרָאֵל הוּוּ עַסְקִי לְמַשְׁאָל מִמּוֹנָא מִמּצְרָאי, וּמֹשֶׁה הָתוֹה עַסְקִיק בְּאוֹמָה דְּיוֹסֵף. וְאֵית דְּאָמְרִי אַרְנוֹנָא בְּגַנְילּוֹס הָתוֹה, וּבְשָׁמָא קְדִישָׁא סְלִיק לֵיהּ, וְעוֹד אָמַר מֹשֶׁה, יוֹסֵף, הָגִיעַ זָמָן פּוֹרְקָנָא דִּיְשָׂרָאֵל, וָאָמַר עַלְהָ שָׂוָר. וּסְלִיק. וְאֵית דְּאָמְרִי, בֵּין מַלְכֵי מִצְרָאי הָתוֹה, וּמַתְמַן סְלִיק (ס"א לֵיהּ). וְאֵית דְּאָמְרִי, בְּגַין דָּלָא יַעֲבֹדוּ לֵיהּ עֲבוֹדָה זָרָה, שָׁוֹ בְּגַנְילּוֹס וּסְרָה בְּתָא אֲשֶׁר חֻווִּיאָת לֵיהּ לְמֹשֶׁה.

(שמות יג) וַיֹּאמֶר הַוְלֵךְ לִפְנֵיכֶם יוֹמָם. רַבִּי יוֹסֵי פָּתָח, (תהלים כב) לְמַנְצָח עַל אֵילָת הַשְׁחָר מִזְמוֹר לְדֹוד. כִּמְהָ חַבִּיבָא אָוֹרְיִיתָא קְמִיה דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתָּדָל בְּאָוֹרְיִיתָא, רְחִים הוּא לְעַיְלָא, רְחִים הוּא לְתַתָּא, קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָצִית לֵיהּ לְמַלְולָוִי, לֹא שְׁבִיק לֵיהּ בְּהָאִי עַלְמָא וְלֹא שְׁבִיק לֵיהּ בְּעַלְמָא דָאָתִי.

וְאָוֹרְיִיתָא בְּעֵי לְמַלְעֵי בָּה בִּימָא וּבְלִילָּא, דְכִתְיבָּ, (יהושע א) וְהִגִּיט בּוּ יוֹמָם וּלְילָה. וְכִתְיבָּ (ירמיה לג)

אם לא ברית יומם ולילה וגוי. תינה ביממא, בליליא
אמאי. בגין דיהא שכיח לגבי שמא קדיشا שלים. כמה
دلית יומם בלבד ליליא, ולאו איהו שלים, אלא דא עם
דא, בה בעי אורניתא, לאשתכח עמייה דבר נש יומא
וליליא, ומהוי שלימوتא לגבי דבר נש יומם ולילה.
זה אתמר, דעקרא דלייליא, מפלגותא ואילך. ואף על
גב דפלגו קדמיתא בכלא דלייליא הוा, אבל
בפלגות ליליא, קודשא בריך הוא עאל בגנטא דעתן,
לאשתעה עם צדיקיא, וקידין, בעי ליה לבר נש
למייקם, ולמלעי באורניתא.

זה אתמר,DKODSHA BERICH HOA VECHEL TZADIKA DABGANTZA
דעתן, כלחו ציtiny לקליה, תדא הוा דכתיב, (שיר
השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשייבים לקולד
השמי עני, זה אוקמונה, היושבת בגנים: דא פנסת
ישראל, דאייה משבחת ליה לקודשא בריך הוא,
בשבחא דאורניתא, בליליא. זכה חולקיה, מאן
דאשתחף בהדרה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא,
בשבחא דאורניתא.

וכד אתי צפרא, פנסת ישראל אתי ומשתעה ביתה
בקודשא בריך הוא, ואושיט לה לגבה שרבייטה
דחסד, ולא עלה בלוחדה, אלא עלה, ועל אינון

דמשתתפין בהדרה, וזה אtmpר דכתיב, (טהילים מט) יומם
יצוה יי' חסדו ובלילה וגוי. ועל דא אילת השחר אקרוי.
ואמר רבי שמעון, בשעתא בעי לאתגרא צפרא,
אתחשך ואתקדר נהורא, וקדורתא אשתקכח.
בדין אתחברת אתה בעלה, בתגינן, אשה מספרת עם
בעלה, למשתעי בהדייה, ועאלת להיכליה.

לברור פד בעי שימושא למייל, אתה היר ואתה ליליא,
ונטיל ליה. כדיין כל תרעין סתימין, וחרמראין
בערין, וכלבין נבחין, פד אתפלג ליליא, שארי מלכא
(למקרי) למיקם, ומטרוגיתא לוזרא, ואתי מלכא ואקייש
לתרעה דהיכלא, ואמר (שיר השירים ח) פתחי לי אחותי
רעיתי וגוי. ובדין משטעש בענש מהthon דצדיקיא.

זפאה חולקיה דההוא, דאתעד ההוא זמנה במלוי
דאורייתא, בגין דא, כל איפונ דבני היכלא
דמטרוגיתא, כלחו בעין למיקם בההוא זמנה, לשבח
למלך וכלהו משבחן קמיה, ושבחה דסליק מהאי
עלמא, דא דאייה רחיק, (יתיר) דא ניחא ליה לקודשא
בריך הוא מצלא.

בד אסתליך ליליא, ואתי צפרא, (נ"א ואיתחשיך) ואתקדר,
בדין מלכא ומטרוגיתא ברזא בחדרה, ויהיב לה
מתגן, וכלל בני היכלא. זפאה חולקיה מאן דאייה
במניגנא.

וַיֹּאמֶר רַבִּי יַצְחָק, תֵּינוּ דְתַגְיבָּן, שְׁכִינַתְא
בְּאַבְהַתָּא נְטָלָא. הַוְלֵךְ לְפָנֵיכֶם יוֹמָם: דָא אֲבָרָהָם.
בְעַמּוֹד עַבָּן: דָא יַצְחָק. לְנַחּוֹתָם הַפְּרָקָה: דָא יַעֲקֹב. דְכַתִּיב
בַּיה (בראשית לו) וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְפָּו. וְלִילָה בְעַמּוֹד אֲשֶׁר
לְהַאֲיר לְהָם: דָא דָוד מַלְכָא.

וְכָלְהוּ רַתִּיכָא עַלְאהָ קְדִישָׁא, לִמְהָךְ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁלְיָמוֹתָא
דְכָלָא, בְּגַיְן דִּיחְזָוֵן אֲבָהָן פּוֹרְקָנָא (ס"א דְבִינִיָּהוּ)
דְלִיהּוֹן, דְכַתִּיב, (בראשית מו) וְאַנְכִי אַעֲלֵךְ גַם עַלה, עַם
הַמְּרֻכָּבָה. וְכַתִּיב וַיֹּאמֶר הַוְלֵךְ וְגַוּ, לְלִבָּת יוֹמָם וְלִילָה. וְכִי
אַמְּמָא הַוְלֵךְ אַזְלִי יוֹמָם וְלִילָה, יַהֲכוֹן בִּימָמָא, וְלֹא יַהֲכוֹן
בְּלִילָה, כְּבָנֵי אֶנְשָׁא דְעַרְקִין, כִּיוֹן דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּטִיר לֹזֶן, אַמְּמָא אַזְלִין בִּימָמָא וּבְלִילָה. אַלְא,
לְאַשְׁתְּפָחָה בְּהוּ שַׁלְיָמוֹתָא דְכָלָא, דְלִית שַׁלְיָמוֹ אַלְא יוֹם
וְלִילָה.

אמֶר רַבִּי אָבָא, הַכִּי אָזְקִימָנָא, וַיֹּאמֶר הַוְלֵךְ לְפָנֵיכֶם יוֹמָם
בְעַמּוֹד עַבָּן: דָא אֲבָרָהָם. וְלִילָה בְעַמּוֹד אֲשֶׁר: דָא
יַצְחָק. וְאֵי הַכִּי יַעֲקֹב אָזֶן הַוְאָ. אַלְא בְמַלְהָ קְדָמָה
אַתָּה מַר, וְתִמְןֵן שָׁאָרִי, פְמָה דְכַתִּיב וַיֹּאמֶר.

וְלִילָה בְעַמּוֹד אֲשֶׁר, הַוָּה בְּהִיר, בְּסֶטֶרֶא דָא וּבְדָא. בְּגַיְן
דִּירְדָפּוֹן מִצְרָאי בְּתִרְיָהּוֹן, לְאַתְּיִקְרָא שְׁמָא

דְּקוּדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, בְּרִתְיכּוֹי וְפִרְשּׂוֹי. בְּגַין לְמַיְזָל יִמְמָא
וְלִילִיא, אַסְפָּקָלְרִיא דְּגַהֲרָא, וְדַלָּא גַּהֲרָא. וְתוֹגַן, בְּגַין
לְאַטְעָאָה לְמַצְרָאִי דִּימְרוֹן מִקְרָה הָוּא, דְּכַתִּיב, (ישעה ט)
גּוֹאָלוּ שְׂרֵי צָעוֹן, וּכְתִיב (ישעה מד) מִשְׁיב חִכְמִים אַחֲרָן,
וְעַל דָּא אַזְלִי בַּיְמָא וּבְלִילִיא.

רְبִי אָבָא אָמַר, זְפָא חַוְלָקִיהָוּן דִּישְׁרָאֵל, דְּקוּדֵשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא אָפִיק לוֹן מִמְצָרִים, לְמַהֲיוֹן חַוְלָקִיהָ
וְאַחֲסָנָתִיה. וְתָא חִזְיָה, בְּסֶטֶרֶא דִיּוּבָלָא, אַשְׁתַּכָּח חִירְוָן
לִישְׁרָאֵל. וְכֵן לְזָמָנָא דָאָתִי, דְּכַתִּיב, (ישעה כב) וְהִיא בַּיּוֹם
הָהּוּא יִתְקֻעַ בְּשׁוֹפֵר גָדוֹל וְגו'.

וּבְגַין הָהּוּא יּוּבָלָא עַלְאהָ, אַתְעַכְבּוּ חַמְשִׁין יוֹמִין,
לְקַבְלָא אָוּרִיִּתָא, וְלִמְקַרְבַּ לְטוֹרָא דְסִינִי. וּכְיוֹן
דְּאַזְלִי בַּיְמָא, אַזְלִי בְּלִילִיא, לְמַהֲיוֹן בְּלָא חד יוֹמָא, בֵּין
יִמְמָא וְלִילִיא, וְלָא אַשְׁתַּכָּח פְּרִישָׁג.

וְלָא עוֹד, אֶלָּא דְכַלְהּוּ בְבִיחָא אַזְלִין, לְרַעֲוָתָא
דְגַנְפְּשִׁיָּהוּ, בַּיּוֹמָא דְקַבְיָלוּ אָוּרִיִּתָא, הָוּוּ חַמְשִׁין
יוֹמִין שְׁלְמִין, יוֹמִי וְלִילִי כְּדַקָּא יְאֹות, דְלִית יוֹם בְּלָא
לִילָה, וְלִית לִילָה בְּלָא יוֹם, וְלִילָה וְיְוָם אֲקָרֵי יוֹם אֶחָד.
וּכְיוֹן דְּאַזְלָוּ חַמְשִׁין יוֹמִין שְׁלְמִין, כְּדַיִן (לְקַבֵּל נ' דִיּוּבָלָא וּכְמַה)
שְׁאָרוּ עַלְיִיהוּ אַיְנוֹן ב' יוֹמִין דִיּוּבָלָא, וּמְסֶטֶרֶא דִיּוּבָלָא
אַתְיִיהִיב לְהּוּ אָוּרִיִּתָא, וּבְגַין כֵּד אַזְלִין יוֹמָא וְלִילִיא.

וְאָמֵר רַבִּי אָבָא, כֶּתֶיב (בראשית כז) וַיֹּהִי כִּי יָצָק וְתַכְהִין עִנּוֹ, אֲמָאִ. הָא אָוּקִימָגָא, מִן דְּרוֹחִים לְחִיּוֹבָא, הָכִי הוּא. וְתַא חֹזֵי, בִּיצָּחָק אַתְכָּלֵיל לִילִיא, וְלִילִיא לֹא בְּהִידָּר, וְעַל דָּא וְתַכְהִין עִנּוֹ, וְכֹלָא חָד. ר' יְצָחָק פָּתָח וְאָמֵר, (שמות יד) וַיָּגֶד לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם כִּי בְּרָחָה הָעָם, וַיָּגֶד, מִן קָאָמֵר לֵיה. אֶלָּא, הָא אָוּקְמָה. אֶבְלָה חַבְמוֹי וְחַרְשָׁוֹי אַתְבָּנְשׁוֹ לְגַבִּיה, וְאוֹדָעָהוּ כִּי בְּרָחָה הָעָם. וְאֲמָאִ קָאָמְרוּ דָא. אֶלָּא חַמּוֹי בְּחַכְמָתָא דְלַהּוֹן, דְהָוּ אַזְלִי יְמָמָא וְלִילִיא, אָמְרוּ וְדָאִ עַרְקִין אִינּוֹן. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְחַמּוֹ דָלָא הָוּ אַזְלִי בְּאוֹרָחָמִישָׁר, כִּמֵּה דְכַתִּיב וְיִשּׁוּבוֹ וַיְחַנוּ לְפָנֵי פִי הַחִירֹת.

(שמות יד) וַיִּקְחַה שְׁשׁ מִאוֹת וְגֹזֶן. שְׁשׁ מִאות אֲמָאִ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, לְקַבֵּל מְנִינָה דִיְשָׁרָאֵל, דְכַתִּיב כְּשָׁשׁ מִאות אֶלָף רְגָלִי. בְּחוֹר: לְקַבֵּל הָגִבְרִים דְאִינּוֹן עַקְרָא דְכָל יְשָׁרָאֵל. וְכָל רַכְבָּם מִצְרָיִם: שָׁאָר רַתִּיכִין, דְאִינּוֹן טְפֵלִין לְאַחֲזָרִי, (נ"א לְאַחֲרָנִי) לְקַבֵּל הַטָּף דְכַתִּיב לְבָד מַטָּף. וְכֹל אַבְיד בְּעִיטָא דְחַרְשָׁוֹי וְחַבְמוֹי. וְשְׁלִישִׁים עַל בְּלוֹ, פָּלָא בְּחַכְמָתָא, לְקַבֵּל דְרָגִין עַלְאַיִן, תְּרִין וְתָד. ר' יְצָחָק אָמֵר, כְּתִרְגּוּמוֹ, וּמְזֹרְזִין. זְרִיזִין הָוּ בְכָלָא.

וַיִּקְחַה שְׁשׁ מִאות רַכְבָּם בְּחוֹר. ר' חַיִיא אָמֵר, כֶּתֶיב (ישעיה יט) יִפְקֹוד יְיָ עַל צְבָא הַמְּרוּם בְּמָרוּם וְעַל מֶלֶכִי

הַאֲדָמָה עַל הַאֲדָמָה. בְּזֶמֶן דִּקְוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא יְהִיב
שְׂלַטְנוֹתָא לְרַבְרַבִּי עַמְּנִין לְעַיְלָא, יְהִיב לְהֹו לְעַמָּא דְּלַהּוֹן
לְתַתָּא. וּבְשֻׁעַתָּא דְּנַחַית לְזֹן מַדְרָגֵיהָוּן דְּלַעַיְלָא, נַחַית
לְזֹן לְעַמָּא לְתַתָּא, וַיַּקְחֵה שְׁשׁ מֵאוֹת רַכְבָּב בָּחוֹר, הַא מִמְּנָא
דְּלַהּוֹן, וְאוֹקְמוֹתָה, דְּדָבָר רַתִּיכִין דְּשָׁאָר עַמְּנִין, וּבְלַהּוּ
נַפְלוּ בְּמִשְׁרִיתָא דְּסִיסְרָא לְבַתָּר וְתִיְגּוּ בָּחוֹר (נ"א וְלַבָּתָר) וְכָל
רַכְבָּב מִצְּרִים.

כתיב (שיר השירים א) לְסָסְתִּי בְּרַכְבִּי פָּרָעָה דְּמִיתִיךְ
רַعִיתִי. תָּא חֹזֵי, כְּדוֹגָמָת סָסְיָא נַוְקָּבָא,
אַתְּחֹזֵי לְהֹוּן לְסָסְיָהָוּן דְּפָרָעָה, וְאוֹקְמוֹתָה. אַלְא לְסָסְתִּי
בְּרַכְבִּי פָּרָעָה, (ד"ג מ"ז נ"א) תָּא חֹזֵי, פָּרָעָה בְּשֻׁעַתָּא דְּהֹוָה
רְדִיף אַבְתָּרִיְהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, מַה עֲבָד, נַטֵּל סָסְוּוֹן נַוְקָּבָן,
וּכְפָתֵת לְזֹן בְּרַתִּיכּוּי בְּקָדְמִיתָא, וְסָסִין דּוֹכְרָאֵי כְּפָתֵת לְזֹן
לְאַחֲרִיהָוּן, וְהָוּ מַזְיִינִין דּוֹכְרִי לְקַבֵּל נַוְקָּבִי, וּנְבוֹקָבִי לֹא
בְּעָאן, וְאַחֲן לְמַיְזָל. כִּיּוֹן דְּקָרִיב (נ"א וּבְרַאֲדָבִיק) לְגַבְּיִהוּ
דְּיִשְׂרָאֵל, בְּטַל נַוְקָּבִי וְשִׁוְיִי לְזֹן לְאַחֲרִי, וְסָסְוּוֹן דּוֹכְרִין
לְקָדְמִין, לְאַבָּאָשָׁא לְיִשְׂרָאֵל, וּלְאַגְּחָא בְּהֹו קְרָבָא.
כְּגַוּגָּא דָא, וַיְיִי הַוְּלֵךְ לְפָנֵיהם יוֹמָם, וּבַתָּר חֹזְרָה
שְׁכִינְתָּא לְאַחֲרִיהָוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב וּוּפְעָ
מְלָאֵךְ הָאֱלֹהִים וְגֹו. בְּגִינִּי בְּךָ דְּמִיתִיךְ רַעִיתִי.
(שמות ד) וּפָרָעָה הַקָּרִיב, וְהָא קָרָא הָא אוֹקְמוֹתָה. דְּקָרִיב

לכָל חִילּוֹי וַרְתִּיכּוֹי, לְאַגְּחָה קָרְבָּא. וַתּוּ וַפְּרֻעָה הַקָּרִיב. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, הָא אֲפָמֵר דַקָּרִיב לוֹן לַתְשׁוֹבָה. וַפְּרֻעָה הַקָּרִיב.

כתיב (ישעה כו) יי' בצר פקדוך צקון לחש וגוו'. בצר פקדוך: לא פקדין ישראל לקודשא בריך ה'ו, בשעתא דב'יך'א, אלא בשעתא דעקבין להו, וכדין כלחו פקדין ליה. צקון לחש: וכלהו צלאן בצלותין ובבבאותין, ואריקו קמיה צלותין. איימת. (ישעה כו) מוסך לך, בשעתא דפקיד לוֹן קודשא בריך הוא ברצועו. כדיין קודשא בריך הוא קאים עליינו ברחמי, וב'יך'א קמיה ההוא קלא דלהונ, בגין לאתפרעה מן שנאייהון, ואתמל' עליינו ברחמי.

כמה דאoki מנא, מטל ליונה עם הגז וכו', כד ישראלי הו קרייבין לימה, והו חמאן לימה קמיהו, אויל וסעיר וגלגוליה זוקפין לעילא, הו דחילין. זוקפו עיבניהם וחמו לפְרֻעָה ולמשיריתיה, ואבני גירין ובלסטראין, כדיין וויראו מאד. מה עבדו, ויצעקו בני ישראל מאן גרים האי דקрайבו ישראל לגביהם אבוהון דלעילא, פְרֻעָה. ה'דא הוא דכתיב ופְרֻעָה הקריב והא אפטמר.

(שמות ד) ויאמר משה אל העם אל תיראו התיאבו וראו את שועת יי'. אמר רבי שמעון זבחה חוליקיהון:

דִּיְשָׁרָאֵל, דְּהָא רֹעֵי אָזִיל בְּגֻוּיִיהַן. כְּתִיב (ישעה סג) וַיַּזְכֵּר יְמִינֵי עֲוָלֶם מֵשָׁה עָמוֹ. וַיַּזְכֵּר יְמִינֵי עֲוָלֶם: דָא קַוְדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. מֵשָׁה עָמוֹ (מכאן של הָוּא) שְׁקִיל הָוּה מֵשָׁה בְּכָל יִשְׂרָאֵל. וְאֹלֵיפְנָא מֵהָא, כִּי רֹעֵי אָזִיל הָוּא מִמְשָׁעָם אֶבְלָהּוּ, אֵי אַיְהוּ זָכֵי, עַמָּא בְּלָהּוּ זָכָן. וְאֵי אַיְהוּ לֹא זָכֵי, עַמָּא בְּלָהּוּ לֹא זָכָן וְאַתְּעַבְּשֹׁו בְּגִינִּיהָ, וְהָא אָזְקָמוּהָ.

הַתִּצְבּוּ וְרָאוּ, לִית לְכִי לְאַגְּחָא קְרָבָא, דְּהָא קַוְדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, יָגִיחַ קְרָבָא בְּגִינִּיכְוּן, כַּמָּה דָא תַּאמְרָ, יְיָ יַלְחַם לְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. תָּא חִזֵּי, הָהָוּ לִילִיא, כִּנְשַׁ קַוְדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְפָמְלִיא דִילִיהָ, וְכָא אַיְהוּ דִינִיְהוּ דִיְשָׁרָאֵל, וְאַלְמָלָא דָאָקְדִּימָא אַבְהָנוּ עַלְיִיהָ, דִיְשָׁרָאֵל, לֹא אַשְׁתְּזִיבוּ מִן דִינָא. רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, זְכוֹתָא דִיעָקָב אָגִין עַלְיִיהָ דִיְשָׁרָאֵל, הָדָא הָוּא דְכִתְבָּ, (תהלים קכד) לוֹלִי יְיָ שְׁהִיה לְבָוּ יָמֵר בָּא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא.

(שמות ד) יְיָ יַלְחַם לְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. רַבִּי אַבָּא פָתָח (ישעה נח) אָמַתְּשִׁיב מִשְׁבַּת רְגָלִיךְ עֲשָׂוֹת חַפְצִיךְ בַּיּוֹם קָדְשִׁי. זָכָן אִבְנָן יִשְׂרָאֵל, דַקְוָדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אַתְּרָעִי בָּהָוּן, לְאַתְּדַבְּקָא בָּהָוּ, מִפְלָשָׁא עַמְּנִין דַעַלְמָא, וּמְגַוְּרָה רְחִימָוֹתָא דַלְהָוּן, קְרִיב לֹזָן לְגַבִּיהָ, וַיַּהַב לֹזָן אָוֹרִיתָא,

ויהב לון שבת, לאיהו קדישא מכלiar שאר יומין, ובניהם
מכליא, וחודה בכלא, ושקל שבת, לקבל אוריתא
כלא, ומאן דגיטיר שבת, באילו גיטיר אוריתא כלא.
וקראת לשבת עונג, עונגא בכלא, עונגא חנפשה
וגופא עונגא דעלאיין ותתאיין. וקראת לשבת,
מאי וקראת. דיימין ליה. כמה דעת אמר, (ויקרא בג) מקראי
קדש, בלוMER, זמיגין, כמה דמוזמין אושפיזא לבייתה.
ועל דא וקראת לשבת עונג, דיימין ליה, כמה דמוזמין
אושפיזא, בפטורא מתקנא, בביתא מתקנא בדקא
יאות, במיכלא ובמשתיא פדקא יאות, יתר על שאר
יומין. וקראת לשבת מבעוד يوم. (אמור כ"ב ע"א) לקדוש יי'
מכובד: דא يوم כפורים. תרי לאיבון חד. וכברתו מעשות
בדרכיך, כמה לאוקימנא.

(דף מ"ז ע"ב) **ממצא חפצך ודבר דבר, והא אמר, בגין זההיא מלאה סלקא, ואתעדר מלאה דחול לעילא. מאן דמוזמין אושפיזא, ביה בעי לאשתדל, ולא באחרא.**
תא חזי ההוא מלאה דנפיק מפומיה דבר בש, סלקא.
ואתעדר אתערותא לעילא, אי לטב, אי לביש.
ומאן דיתיב בעונגא דשבתא, אסיר ליה לאתערא מלאה (מ"ג ב) דחול, זהא פגיים פגימו ביומה קדישא. מאן דיתיב בהילולא דמלפה, לא יתחזוי למשבק למלכא, ויתעס **באחרא.**

ובכל יומא בעי לאחוזה עובדא, ולא אתערא אתערותא
ממה דאצטראיך. ובשבת, במלוי דשמייא,
ובקדושה דיומה בעי לאתערא, ולא במליה אחרא.

תא חמי, הכא כד אתקריב פרעה לאגחא קרבא בהו
בישראל, בהיה זמנה, לא בעי קודשא בריך
הוא, דייתערון ישראל אתערותא לתפה פל, דהא
אתערותא לעילא הוא, דהא אבhn אקדימיו ואותערו
אתערותא דא לעילא, זוכותא דלהון קאים קמיה, (ואותערו
אתערותא דא) ולא בעא קודשא בריך הוא דיישראל יתערון
لتפה פל. (דהא באתרה לעילא הו) הדא הוא דכתייב
י"י ילחם לכם ואתם תחרישון. תחרישון ודאי, ולא
תתערון מלה, דלא אצטראיך לבי, והכא אתפליל שמא
קדישא באתוון רשיון, והא אתערו ביה חבריא.

רבי יוסי ורבי יהודה היו אולי בארכא. אמר רבי יוסי
לרבי יהודה, ודאי תפינה, יי', בכל אחר רחמי,
ואף על גב דאגה קרבא, ועביד דינה, ההוא דינה
ברחימותא הוא. והכא חמינה, דכתייב יי' ילחם לכם,
ולא אתחזי בההוא דינה רחמי פל, הדא כתיב לא
בשאר בהם עד אחד.

אמר ליה, מלה דא שמענא מרבי שמעון דאמר,
דאפיקלו הכא דינה ברחמי הו, דחפה עלייהון

ימא ומיתו, ולבתר אפיק לוֹן ימָא, וקודשא בריך הוא בעא ביקריהון, ואתקברו בארעא, ולא בעאת ארעה, לקבלא לוֹן, עד דאוושיט לה קודשא בריך הוא ימיביה, וקכילת לוֹן, הדא הוא דכתיב, (שםות טו) גטית ימיבך תבלעמו אֶרֶץ. ובגין דא, (הוה) האי דינא ברחמי הוֹתָה. ועל דא, לא בעא קודשא בריך הוא דיתערון ישראלי מלָה בעלמא, דאי יתערון ישראלי מלָה, לא יתערון שמא דרחמי, ולא יתעבד דינא ברחמי, הדא הוא דכתיב יי' ילחם לכם ואתָם תחרישון, שלא תתערון מיד. זהא שמא דרחמי בעי לאתערא עלייהו, לمعد דינא ברחמי. ועל דא בעי, שלא תעבדון פגימוי, ותתערון מלָה אחרא.

אמר ליה, זהא כתיב, (וכירה ד) ויצא יי' ונלחם בגויים ההם. אי הכי דא דינא ברחמי הוֹתָה. אמר ליה, הכי הוֹתָה ודאי, דינא הוא ברחמי, דמותא דלהון לא אשתח כמותנא דשאר בני עולם, אלא חס עלייהו קודשא בריך הוא, שלא יהון כמותנא דשאר בני עולם, רקטילו לוֹן, אלא בנחת بلا צערא, הא דינא ברחמי איה. ובכל אחר, שמא דא, דינא ברחמי איה, בר אחר חד, דכתיב, (ישעה מב) יי' פגבור יצא וגוו. וכי פגبور ולא גבור. אלא ישגי לבושוי, וילבש לבושים אחרים. באיש מלחות, ישגי זיגיה.

ועם כל דא, דינא הוא יתיר, אבל רחמי ביתה, כמה דכתיב, כגבור, ולא גבור. כאיש מלוחמות, ולא איש מלוחמות. דוידאי אף על גב דעתך דינא, חס על עובדי, ועל דא, יי' ילחם לכם ודא ואתם תחרישון. ובאה חילקיהון דישראל, דקדשא בריך הויא בריר לוזן לחולקיה ואחסנתיה, דכתיב, (דברים לט) כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו.

(שמות ז) ויאמר (קע"ח ע"ב) יי' אל משה מה תצעק אליו. מלאה דא הא איקומו בספרא מצניעותא, ותמן הויא רוזא דיליה, ויאמר יי' אל משה. ר' יהודה פתח ואמר, (יונה ב) ויתפלל יונה אל יי' אלהיו ממעי הדגה, מה כתיב לעילא, וימן יי' דג גדול. וימן: כמה דאת אמר (דניאל א) וימן להם המלך דבר يوم بيומו. אשר מבהאת מאכלכם. אבל הא קרא הבי (דף מ"ח ע"א) מבעי ליה, וימן יי' את יונה לדג, זה הוא מנה והוא דמשדר ליה. אלא ודא, ההוא דג הכא הוה מנה לjonah, לנטרא ליה מן שאר בניי ימא, ויהו גני בגויה. ובין דאעליה בגויה, חמא יונה במעוי, פותיא דאתר ימא (נ"א פותיא דאתר דמעוי) במזו היכלא רברבא, ותרין עינוי דההוא נונא, דנחרין בשמשא, ואבן טבא הוה במעוי, דבhair ליה, והוה חמי בלה מה ד' בימה ובתהום.

וְאֵי תִּימָא, אֵי הַכִּי, מַאי דְכַתִּיב, (יונה ב) קָרָאתִי מִצְרָה
לִי, הֲא לֹא אֶתְחֹזֵי, דְכַל הָאֵי רְוֹחָה תֹּהֶה לִיה. אֶלָּא
וְדָאֵי, כִּיּוֹן דְאַחֲמֵי לִיה הַהוּא נוֹגֵן, כֹּל מַה דִּי בִּימָא
וּבִתְהוֹמוֹי, מִית, דְלֹא יִכְלֶל תְּלַת יוֹמִין לְמַסְבֵּל. פְּרִין עֲקָת
לִיה לְיוֹנָה.

דָאֵמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כִּיּוֹן דְחַמָּא יוֹנָה כָּל הַהוּא רְוֹחָה,
הֹהֶה חַדִּי. אָמֶר קְוִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וַיְמַה תְּבֻעֵי
יִתְיַר, לְהָא אַעֲילֵנָא לְךָ הַכָּא. מַה עֲבָד, קָטֵל לְהַהוּא
נוֹגֵן וּמִית, וְכֹל שָׁאָר נוֹגֵן יִמְאָה, הוּוּ סְתָרֵי סְתָרֵגִיה
דְהַהוּא נוֹגֵן, דָא נִשְׁיק לִיה מַהְאֵי גִּיסָּא, וְדָא נִשְׁיק לִיה
מַהְאֵי גִּיסָּא. פְּרִין חַמָּא יוֹנָה גִּרְמוֹי בְּעָקוּן, מִיד וַיַּתְפְּלַל
יוֹנָה אֶל יְיָ.

בְּקַדְמִיתָא דָג, וְהַשְׁתָּא דָגָה. כַּמָּה דָאֵת אָמֶר, (שמות ז)
וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בִּיאָור מִתְהָ. וְכַדִּין בְּתִיב,
קָרָאתִי מִצְרָה לִי. וְלֹא בְּתִיב הִיִּתִי בָּצָרָה, או יִשְׁבְּתִי
בָּצָרָה, אֶלָּא קָרָאתִי, מַהְוָא עַקְוּ דְעַקְוּ לִי נוֹגֵן יִמְאָה.
מַבְּטָן שָׁאָל שְׂוּעָתִי, הֲהָא מִית. וְלֹא בְּתִיב מַבְּטָן חַי, או
מַבְּטָן דָג, אֶלָּא דּוֹדָאֵי הֹהֶה מִית.

כִּיּוֹן דְצַלְיִי צְלוֹתִיה, קִבְּיל לִיה קְוִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא,
וְאַחֲרֵיה לִיה לְהָאֵי נוֹגֵן, וְאַפִּיק לִיה לִיבְשָׁתָא
לְעִינֵיהָן דְכָלָא. דְכַתִּיב, וַיֹּאמֶר יְיָ לְדָג וַיַּקְא אֶת יוֹנָה.
וְחַמָּו בְּלָהָו, עֲבִידָתָא דְקְוִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

מה כתיב, ויתפלל יונה אל יי' אלהיו ממעי הגדה, לאתר דהוה קשיר ביה, משמע דברתיב יי' אלהיו, ולא כתיב ויתפלל אל יי' ולא יתר, אלא יי' אלהיו. אונח הכא, ויאמר יי' אל משה מה תצעק אליו. אליו. דיקא.

דבר אל בני ישראלysis. ויסעו מלאסגאה מלין, לאו עידנא דצלותא השטא.ysis. וכי לאן אחר פקד לון דינטלוּן, דהא על ימָא הו שראן. אלא אהדר לעילא, דברתיב מה תצעק אליו, דהא בלהו באתר דא קיימי. ועל דא sis, ינטלוּן מן דא, דלאו עדנא הוא.

(ס"א אלא בעתקא תליה מלטה)

(שמות כד) ואתה הרם את מטה וגנו. הרם את מטה, כי בית רשים שמא קדישא, ארבעין ידק בסטרא דשמא קדישא, וכיון דיחמון מיא שמא קדישא, ערקון מביה. ומקמיה (נ"א קביה) לעל דא, וביטה את ידק, לסטרא חדא, דסטרין אחרבין דההוא מטה, אctrיך לך למין (נ"א ליה למלי) אחרבין.

אמר רבינו אלעזר, חמינא, זומניין אתקרי האי מטה, מטה האלים, ולזמנין אתקרי מטה דמשה. אמר ר' שמעון (תרי הו וחייב אוקימנא) בספרא דרב המנוגנא סבא, שפיר קאמר, דבלחו חד, בין תימא דקווידשא בריך

הוּא, וּבֵין תִּימָא דְמָשָׁה, וְהָאֵי מֶטֶה, לְאַתְעֲרָא סְטוּרָא דְגָבוֹרָה. וּעַל דָא, וְנִטָּה אֶת יְדָה, יְדָא דְשְׁמָאָלָא, דְאֵיתָה בְּסְטוּרָא דְגָבוֹרָה.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וּוֹי לְאַינְנוּן דְלָא חַמְאָן, וְלָא מִסְתְּבָלִין בָּאוּרִיתָא, וָאוּרִיתָא קָאָרִי קָמִיְהוּ בְּכָל יוֹמָא, (ס"ג
ולא יְדַעַּךְ) וְלָא מִשְׁגִּיחַין. תָא חַזִי, בְּסְטוּרָא דְגָבוֹרָה מִתְעָרֵי מַיָּא בְּעַלְמָא, וְנִפְקֵי מַיָּא, וְהַשְׁתָּא בְּעֵי קָוִדְשָׁא בָּרִיךְ הָא לְנִגְבָּא מַיָּא, אַמְאֵי וְנִטָּה אֶת יְדָה, דְאֵיתָה שְׁמָאָלָא. אַלְאָ הָרָם אֶת מֶטֶה, לְנִגְבָּא מַיָּא. וְנִטָּה אֶת יְדָה,
לְאַתְבָּא מַיָּא, לְאַתְעֲרָא סְטוּרָא דְגָבוֹרָה, וְלְאַתְבָּא
מַיָּא עַל מִצְרִים. וּבְגִין כֵה, תְּרִין מַלְיָין הַכָּא, דְכַתִּיב הָרָם
אֶת מֶטֶה, וְנִטָּה אֶת יְדָה עַל הַיּוֹם וּבְקָעָה.
וְהָא תְּהֻמֵּי הָוּ. אַלְאָ קָוִדְשָׁא בָּרִיךְ הָא, עַבְדָ נִיסָא גַו
בִּיסָא, פְמָה דָאָת אָמֶר (שמות טו) קְפָאוּ תְּהוּמוֹת בְּלֵב
יִם. וְהָוָה אַזְלִין בְּיִבְשָׁתָא בְּגֹ יִמְאָ, הָדָא הָא דְכַתִּיב
וַיָּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיּוֹם בְּיִבְשָׁה.

(דף מ"ח ע"ב) (שמות יד) וַיִּסֶּר אֶת אָפָן מִרְבּוֹתָיו. רַבִּי שְׁמֻעוֹן
פָּתַח, (יהוּקָאָל אָ) וְאָרָא הַחַיּוֹת וְהַפְּהָה אָפָן אֶחָד
בָּאָרֶץ אֲצַל הַחַיּוֹת. הָאֵי קָרָא אַיְקָמוּת וְאַתְמָר, אָבֵל תָא
חַזִי, קָוִדְשָׁא בָּרִיךְ הָא בְּכָוָלָא אַתְחַזִּי שְׁלַטְנוֹתָא דִילִילָה,
וְשְׁלַטְנִיהָ דִי לֹא תַעֲדֵי לְעַלְםָם וְלְעַלְמִי עַלְמָין.

וְעַבֵּיד שִׁלְטָנוֹתָא בְּאָבָהּוּ, נְטָל לְאָבָרָהּם, וְקַיִם בֵּיהּ
עַלְמָא, דְכִתִּיב, (בראשית ב) אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים
וְהָאָרֶץ בְּהַבְּرָאָם, וְאוֹקְמוֹתָה. נְטִיל יִצְחָק, וְשִׁתִּיל בֵּיהּ
עַלְמָא, דְאֵינוֹ קַיִם לְעַלְמִין, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (בראשית י)
וְאֵת בְּרִיתִי אֲקִים אֶת יִצְחָק. נְטָל יַעֲקֹב, וְאֹתְבִּיהּ קְמִיהָ,
וְאַשְׁתַּעַשְׂע בְּהַדִּיהָ, וְאַתְּפָאָר בֵּיהּ, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב,
(ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אַתְּפָאָר.

וְתָא חֹזֵי, יַעֲקֹב אֲחִיד בְּאַיְלָנָא דְחַיִּי, דְלִית בֵּיהּ מוֹתָא
לְעַלְמִין, דְכָל חַיִּין בְּהַהוּא אַיְלָנָא אַשְׁתְּכָלְלוּוּ, וַיַּהַב
חַיִּין לְכָל אַיְפּוֹן דְאַחִידָן בֵּיהּ. וַיַּגִּין כֵּה, יַעֲקֹב לֹא מִתָּה.
וְאִימְתֵּי מִתָּה, בְּשַׁעַתָּא דְכִתִּיב, (בראשית מט) וַיַּאֲסֻף רְגָלִיו
אֶל הַמְּטוֹה. כִּמֵּה דָאָת אָמֵר (שיר השירים ג) הַנְּהָה מִטְהוֹ
שְׁלִשְׁלָמָה, בְּגִין דְבָהָאי מְטוֹה כְּתִיב, (משל ה) רְגָלִיהָ יוֹרְדוֹת
מוֹתָה, וַיַּגִּין כֵּה וַיַּאֲסֻף רְגָלִיו אֶל הַמְּטוֹה כְּתִיב, כִּדְין
וַיָּגֹוע וַיַּאֲסִף אֶל עַמְּיוֹ. וְעַבֵּיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיַעֲקֹב
שְׁלִימוֹ דְאָבָהּוּ, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (ישעה מ"א) יַעֲקֹב אֲשֶׁר
בְּחַרְתִּיכָךְ.

תָא חֹזֵי, כָל מְשִׁרְיָין דְלַעַילָא, וְכָל אַיְפּוֹן רַתִּיכִין, כָל הַוְּ
אַחִידָן אַלְיָין בְּאַלְיָין, דְרָגִין בְּדָרְגִין, אַלְיָין עַלְאַיָּין
וְאַלְיָין תַּתָּאַיָּין. וְחִיוֹתָא קְדִישָׁא עַלְיָיהָ, וְכָל הַוְּ אַוְכְלָוְסִין
וְמְשִׁרְיָין, כָל הַוְּ גַטְלִין תַּחַות יְהָא, עַל מִימְרָהָא גַטְלִין,
וְעַל מִימְרָהָא שְׁרָאָן.

וְדֹא הוּא חִיּוֹתָא, (ס"א עילא קדישא) דכֶל שָׁאֵר חִיּוֹתָא, אֲחִידָן
בָּה וְאַשְׁתְּלַשְׁלֹו (ס"א ואשתחבל לו) בְגִיבָה כִּמָה חִיוֹן לְחִיוֹן
(ס"א אלין סלקין ואלין נחתין) וְאַתְּ אֲחִידָן דָרְגֵינוּ בְדָרְגֵינוּ, וּכְלָהוּ
עַלְאֵין וְתַהְאֵין אַזְלֵין וְשַׁאֲטֵין בִּימָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
(תהלים קד) זֶה הִים גָדוֹל וַרְחֵב יָדֵים שֵׁם רַמְשׁ וְאֵין מִסְפֵר
וְגֹו.

וּכְדֹ סַלִיק יִמְא גָלְגָלוֹי, בְּלָהִי אֲרֵבֵין סַלִקֵין נְחַתֵין,
וּזְעַפָא אֲשַׁתְבָח, וְרוֹחָא תְקִיפָא אַזְלָא עַלְיהָ
בְתְקִיפָה. וּנוֹגֵנִי יִמְא מְתַבְדֵרֵין לְכָל סְטָר, אַלְיַין לְמַזְרָח,
וְאַלְיַין לְמַעַרְבָ, אַלְיַין לְצָפָון, וְאַלְיַין לְדָרוֹם. וּכְלָ אִינְוֹן בְּגַיִ
עַלְמָא, דְחַמְאָן רְשִׁימָא עַלְיִיהָו, נְטָלֵין לְזָן, וּבְלָעֵין לְזָן
בְקִפְטִירִי עַפְרָא.

וּכְלָ אֲרֵבֵין לֹא נְטָלֵין מְאַתְרֵיָהוּ, וְלֹא סַלִקֵין נְחַתֵין, בְרַ
מְהַהְוָא שְׁעַתָּא, דָאַתִּי חַד דְבָרָא בִּימָא, וַיַּדְעַ
לְאַשְׁלֵמָא רְוַחָא דְזַעַפָא דִימָא, כִּיּוֹן דְסַלִיק דָא עַלְיהָ
דִימָא, שְׁבִיךְ מְרוֹגָזָא, וּנוֹיִחָא אֲשַׁתְבָח, וּכְדֵין בְּלָהִי
אֲרֵבֵין אַזְלֵין בְאַרְחָמִישָׁר, וְלֹא סְטָאוֹן לְיִמְנָא וְשַׁמְאָלָא,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קד) שֵׁם אֲנִיוֹת יְהִלְכוֹן לְוִיתָן זֶה
יִצְרָת לְשַׁחַק בּוּ. זֶה דִיְקָא. וּכְלָ בְּגַיִי יִמְא מְתַבְגֵשִׁין
לְאַתְרֵיָהוּ. וּכְלָ אִיבְּוֹן חִיוֹן חַדָּאן עַלְהָ, וְחִיוֹן חַקָּלא
עַלְאָה חַדָּאן, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (איוב מא) וּכְלָ חַיתָה שְׁדָה
יְשַׁחְקֵוּ שֵׁם.